

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Sectia a treia)

eia), statuand în cadrul unei camere formate din: Bostjan M. Zupancic, președinte, Corneliu Birsan, Alvina Gyulumyan, Egbert Myjer, David Thor Bjorgvinsson, Ineta Ziemele, Isabelle Berro-Lefevre, judecători, și din Santiago Quesada, grefier de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la 17 ianuarie 2008, pronunța urmatoarea hotărare, adoptată la aceasta dată:

Procedura

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 19.372/06) îndreptată împotriva României, prin care 2 cetăteni germani, doamna Herta Margareta Silimon și domnul Gerhard Albert Gross (reclamantii), au sesizat Curtea la data de 24 aprilie 2006 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția).
2. Reclamantii sunt reprezentati prin domnul E.J. Prediger, avocat din Brașov. Guvernul român (Guvernul) este reprezentat de agentul sau, domnul R.H. Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.
3. La data de 12 decembrie 2006, Curtea a hotarat să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, ea a hotarat să analizeze în același timp admisibilitatea și fondul cauzei.
4. Guvernul german, invitat la data de 18 decembrie 2006 să prezinte observații scrise, nu și-a manifestat dorința de a-si exercita acest drept (art. 36 § 1 din Convenție și 44 din Regulament).

In Fapt

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamantii s-au născut în anul 1926 și, respectiv, 1934 și locuiesc la München și, respectiv, Gempen.
6. Prin două hotărari, din 27 august 1981, respectiv 8 iulie 1989, invocând Decretul nr. 223/1974, statul român a confiscat casă situată în Brașov, str. Retezat nr. 8, compusă din două apartamente. În momentul confiscării, reclamanta era proprietara apartamentului nr. 2 și a unei

cote-parti de doua treimi din apartamentul nr. 1, iar reclamantul detinea o cota-parte de o treime din acest apartament.

7. Prin contractul de vanzare-cumparare din 15 iulie 1997, incheiat in temeiul Legii nr. 112/1995, Societatea Comerciala RIAL - S.R.L. (S.C. RIAL), care administra bunurile ce aparțineau statului, a vandut respectiva casa sotilor M., care o ocupau in baza unui contract de inchiriere.

8. La data de 19 septembrie 2001, in temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate in mod abuziv in perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 (Legea nr. 10/2001), reclamantii au solicitat din partea S.C. RIAL restituirea casei mentionate mai sus.

9. La o data neprecizata, reclamantii au dat in judecata S.C. RIAL, Primaria Brasov si sotii M. in fata Judecătoriei Brasov. Ei au solicitat instantei sa constate ilegalitatea confiscarii bunului lor, cu motivarea ca Decretul nr. 223/1974 incalca prevederile Constitutiei in vigoare la data respectiva. Aratand ca Legea nr. 112/1995 interzicea vanzarea mai multor apartamente unei singure persoane, ca imobilul in litigiu era compus din doua apartamente si ca, in momentul vanzarii, sotii M. au fost de rea-credinta, reclamantii au solicitat instantei sa constate si nulitatea absoluta a contractului de vanzare-cumparare din 15 iulie 1997. Ei au solicitat, de asemenea, instantei sa dispuna radierea din cartea funciara a dreptului de proprietate al sotilor M.

10. Prin sentinta din data de 15 decembrie 2003, Judecătoria Brasov a admis partial actiunea reclamantilor. Ea a statuat ca insusirea de catre stat a imobilului in litigiu a fost ilegala si a constatat lipsa unui titlu valabil al statului asupra bunului in litigiu. In schimb, in temeiul art. 46 din Legea nr. 10/2001, judecătoria a respins cererea de constatare a nulitatii contractului de vanzare-cumparare mai sus mentionat, motivat prin aceea ca Legea nr. 112/1995 nu interzicea vanzarea catre chiriasi a mai mult de un apartament si ca, in momentul vanzarii, cumparatorii au fost de buna-credinta. De asemenea, instanta a respins cererea de radierie din cartea funciara a dreptului de proprietate al sotilor M.

11. Reclamantii au formulat apel impotriva acestei sentinte, plangandu-se de faptul ca instanta de fond a statuat in mod nedrept ca sotii M. au fost de buna-credinta in momentul vanzarii.

12. Prin decizia din data de 19 mai 2004, Curtea de Apel Brasov a respins apelul reclamantilor ca neintemeiat. Ea a statuat ca sotii M. au cumparat imobilul in litigiu pe baza mentiunilor din cartea funciara, in care statul era inscris ca proprietar, si ca buna lor credinta nu putea fi, asadar, inlaturata. Completul de judecata era compus din judecatorii D.R. si A.P.

13. Reclamantii au formulat recurs impotriva deciziei mentionate mai sus, sustinand ca instantele de fond si apel au facut o gresita aplicare a legii atunci cand au constatat buna-credinta a sotilor M. Conform legii in vigoare la data la care Curtea de Apel Brasov a pronuntat aceasta decizie, competenta de solutionare a recursului reclamantilor revenea Inaltei Curtei de Casatie si Justitie.

14. In urma modificarilor aduse Codului de procedura civila prin Legea nr. 219/2005, Curtea de Apel Brasov a devenit competenta sa statueze asupra recursului formulat de reclamanti impotriva deciziei din 19 mai 2004, pronuntata de aceeasi instanta.

15. Prin decizia din 27 octombrie 2005, Curtea de Apel Brasov a respins recursul reclamantilor, statuand ca acestia nu au reusit sa rastorne prezumtia de buna-credinta care era in favoarea sotilor M. Completul de judecata era compus din judecatorii D.M.C., G.B. si R.P.

16. La cererea reclamantilor, procedura administrativa inceputa la data de 19 septembrie 2001 in temeiul Legii nr. 10/2001 a fost suspendata in asteptarea unei hotarari definitive a instantelor in litigiu in contradictoriu cu sotii M.

II. Dreptul și practica internă pertinente

17. Prevederile legale și jurisprudenta internă relevante sunt descrise în cauzele Brumarescu impotriva României ([MC], nr. 28.342/95, CEDO 1999-VII, pp. 250-256, §§ 31-33), Strain și alții impotriva României (nr. 57.001/00, CEDO 2005-VII, §§ 19-26) și Paduraru impotriva României (nr. 63.252/00, §§ 38-53, 1 decembrie 2005).
18. Legea nr. 10/2001 a fost modificată prin Legea nr. 247/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Noua lege extinde formele de despăgubire, permitându-le beneficiarilor să aleagă între o compensație sub forma de bunuri și servicii și o compensație sub forma de despăgubire pecuniara echivalentă cu valoarea de piata a bunului care nu poate fi restituit în natură în momentul acordării sumei.
19. Prevederile relevante din Legea nr. 10/2001 (republicată), astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 247/2005, sunt următoarele:

ARTICOLUL 1

"(1) Imobilele preluate în mod abuziv de stat (...) în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizitiilor și nerestituire, se restituie, în natură, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii (...), cu acordul persoanei îndreptătite, sau despăgubiri acordate în condițiile prevederilor speciale privind regimul stabilirii și platii despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv. (...)"

ARTICOLUL 10

"(1) În situația imobilelor preluate în mod abuziv și ale caror construcții edificate pe acestea au fost demolate total sau parțial, restituirea în natură se dispune pentru terenul liber și pentru construcțiile ramase nedemolate, iar pentru construcțiile demolate și terenurile ocupate măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent. (...)

(8) Valoarea corespunzătoare a construcțiilor preluate în mod abuziv și demolate se stabilește potrivit valorii de piata de la data solutionarii notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare în funcție de volumul de informații puse la dispozitia evaluatorului.

(9) Valoarea terenurilor, precum și a construcțiilor nedemolate preluate în mod abuziv, care nu se pot restituî în natură, se stabilește potrivit valorii de piata de la data solutionarii notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare. (...)"

ARTICOLUL 20

"(1) Persoanele care au primit despagubiri în condițiile Legii nr. 112/1995 pot solicita numai restituirea în natură, cu obligația returnării sumei reprezentând despagubirea primită, actualizată cu indicele inflației, dacă imobilul nu a fost vândut până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 (...), persoana îndreptată are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent pentru valoarea de piata corespunzătoare a întregului imobil, teren și construcții, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare. Dacă persoanele îndreptătite au primit despagubiri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, ele au dreptul la diferența dintre valoarea incasată, actualizată cu indicele inflației, și valoarea corespunzătoare a imobilului. (...)"

20. Art. 13 și 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, care sunt, de asemenea, relevante în cauza de fata, prevad urmatoarele:

ARTICOLUL 13

"(1) Pentru analizarea și stabilirea quantumului final al despagubirilor care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi, se constituie în subordinea Cancelariei Primului-ministrului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despagubirilor (...)"

ARTICOLUL 16

"(1) Deciziile/dispozitiile emise de entitatile investite cu solutionarea notificarilor, a cererilor de retrocedare (...) se predau pe baza de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale, pe județe, conform esalonarii stabilite de aceasta, dar nu mai tarziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Notificările formulate potrivit prevederilor Legii nr. 10/2001 (...) care nu au fost solutionate (...) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se predau (...) Secretariatului Comisiei Centrale (...) în termen de 10 zile de la data adoptării deciziilor/dispozitiilor sau, după caz, a ordinelor (...).

(5) Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2), în care, în mod intemeiat cererea de restituire în natură a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise evaluatorului sau societății de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii

raportului de evaluare.

(6) (...) Societatea de evaluatori desemnata va efectua procedura de specialitate si va intocmi raportul de evaluare pe care il va transmite Comisiei Centrale. Acest raport va contine quantumul despagubirilor in limita carora vor fi acordate titlurile de despagubire.

(7) In baza raportului de evaluare, Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentand titlul de despagubire, fie la trimitera dosarului spre reevaluare. (...)"

21. Functionarea societatii pe actiuni "Proprietatea" este descrisa in Cauza Radu impotriva Romaniei (nr. 13.309/03, §§ 18-20, 20 iulie 2006).

22. Legea nr. 247/2005 a fost modificata ultima oara prin Ordonanta de urgența a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despagubirilor aferente imobilelor preluate in mod abuziv, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007.

Conform art. 181 din titlul I al ordonantei, atunci cand Comisia Centrală a decis acordarea de despagubiri a caror valoare nu depaseste 500.000 lei români (RON), beneficiarii pot opta intre actiuni la Fondul "Proprietatea" si acordarea unor despagubiri pecuniaire. Pentru sumele mai mari de 500.000 RON, acestia pot solicita despagubiri pecuniaire in valoare de 500.000 RON, acordandu-li-se actiuni la Fondul "Proprietatea" pentru diferenta.

Conform art. 7 din titlul II al ordonantei de urgența, in termen de 6 luni de la intrarea in vigoare a ordonantei de urgența, Guvernul va trebui sa stabileasca regulile de desemnare a societatii de administrare a Fondului "Proprietatea".

In Drept

I. Asupra pretinsei incalcari a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie

23. Invocand art. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie, reclamantii se plang de faptul ca au suferit o incalcare a dreptului lor la respectarea bunurilor, din cauza hotararilor instantelor interne, care, desi au constatat ilegalitatea nationalizarii si lipsa de titlu valabil al statului asupra casei in litigiu, au confirmat vanzarea ei de catre stat. Art. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie prevede: "Orice persoana fizica sau juridica are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decat pentru cauza de utilitate publica si in conditiile prevazute de lege si de principiile generale ale dreptului international.

Dispozitiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le considera necesare pentru a reglementa folosinta bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contributii sau a amenzilor."

A. Asupra admisibilitatii

24. Curtea constata ca acest capat de cerere nu este in mod vadit neintemeiat in sensul art. 35 § 3 din Conventie. Mai mult, ea observa ca nu este lovit de niciun motiv de inadmisibilitate si, prin urmare, il declara admisibil.

B. Asupra fondului

25. Guvernul apreciaza ca reclamantii ar fi putut obtine o despagubire in temeiul Legii nr. 10/2001, modificata prin Legea nr. 247/2005, ceea ce respecta cerintele art. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie. El considera ca, in situatii complexe cum este cea de fata, in care prevederile legislative au un impact economic asupra intregii tari, autoritatile nationale trebuie sa beneficieze de o putere discretionara nu numai pentru a alege masurile menite sa garanteze respectarea drepturilor patrimoniale, ci si pentru a le pune in practica. El arata ca ultima reforma in materie, si anume Legea nr. 247/2005, stabileste principiul acordarii de despagubiri echitabile si neplafonate, fixate printre-o decizie a Comisiei administrative centrale pe baza unei expertize, si accelereaza procedura de restituire sau de despagubire. Aceasta lege prevede ca, in cazul in care restituirea imobilului nu este posibila, despagubirea se face prin emisiune de titluri de participare la un organism colectiv de valori mobiliare (Proprietatea), la nivelul valorii bunului, stabilita prin expertiza. In opinia Guvernului, noul mecanism instituit prin Legea nr. 247/2005 asigura o despagubire efectiva, ce respecta cerintele Conventiei.

26. Guvernul considera ca, in orice caz, o eventuala intarziere in accordarea unei despagubiri, in contextul unei despagubiri neplafonate, nu afecteaza justul echilibru ce trebuie pastrat intre protectia proprietatii persoanelor si cerintele interesului general si nu obliga reclamantii sa suporte o povara excesiva.

27. Reclamantii contesta argumentele Guvernului. Ei reamintesc ca instancele interne au constatat ilegalitatea confiscarii bunului lor, confirmand in acelasi timp vanzarea bunului respectiv chiriasilor. Ei subliniaza ca aceasta solutie i-a impiedicat sa recupereze posesia bunului lor.

28. In ceea ce priveste posibilitatea de a obtine o despagubire in temeiul Legii nr. 10/2001, modificata prin Legea nr. 247/2005, reclamantii contesta caracterul real si efectiv al sistemului de compensatie implementat prin legile mai sus mentionate, subliniind ca "Proprietatea" nu este inca functional.

29. Curtea observa ca reclamantii au obtinut o hotarare definitiva ce constata ilegalitatea insusirii de catre stat a bunului lor si faptul ca acesta nu era proprietarul bunului in momentul vanzarii sale. In ciuda acestei constatari, instancele interne au refuzat sa constate nulitatea absoluta a vanzarii bunului, cu motivarea ca reclamantii nu au reusit sa rastoarne prezumtia de buna-credinta care era in favoarea cumparatorilor (paragraful 14 de mai sus).

30. Tinand cont de constatarea instantelor interne, necombatuta de parti, Curtea apreciaza ca, in speta, reclamantii sunt titularii unui bun protejat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie

(Gabriel impotriva României, nr. 35.951/02, § 25, 8 martie 2007; Florescu impotriva României, nr. 41.857/02, § 27, 8 martie 2007).

31. Curtea a analizat în repetate randuri cauze ce ridicau probleme similare cu cele ale cazului de fata și a constatat incalcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (Gabriel, menționată mai sus, §§ 27-32).

32. Dupa ce a analizat toate elementele ce i-au fost prezentate, Curtea considera ca Guvernul nu a expus niciun element de fapt sau argument care să poată duce la o alta concluzie în cazul de fata. Curtea reafirma în special că, în contextul legislativ roman ce reglementează acțiunile în revendicare imobiliara și restituirea bunurilor naționalizate de regimul comunist, vânzarea de către stat a bunului altciva către terți de buna-credință, chiar dacă a fost anterioară confirmării definitive în justiție a dreptului de proprietate al acestei persoane, reprezintă o privare de acel bun. O astfel de privare, combinată cu lipsa totală de despăgubire, este contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (Strain, menționată mai sus, §§ 39, 43 și 59).

33. Cu toate că Guvernul arată că reclamantii au dreptul să obțină titluri de participare la un organism colectiv de valori mobiliare ("Proprietatea") în baza Legii nr. 10/2001, la valoarea bunului stabilită prin expertiza, Curtea își reiterează constatarea anterioară, conform căreia "Proprietatea" nu funcționează în prezent într-un mod susceptibil să duca la acordarea efectiva a unei despăgubiri reclamantilor (vezi, printre altele, cauzele Radu, menționată mai sus, §§ 32-34, Gabriel, menționată mai sus, § 21, și Savulescu impotriva României, nr. 1.696/03, § 30, 12 iulie 2007). În plus, nici Legea nr. 10/2001 și nici Legea nr. 247/2005, care o modifică, nu iau în considerare prejudiciul suferit din cauza unei lipse indelungate a despăgubirii de către persoanele care, le fel ca reclamantii, au fost lipsite de bunurile lor (Porteanu impotriva României, nr. 4.596/03, § 34, 16 februarie 2006, și Florescu, menționată mai sus, § 32).

34. Tinând cont de jurisprudenta să în materie, Curtea apreciază că, în spina, zadarnicirea dreptului de proprietate al reclamantilor asupra casei în litigiu, combinată cu lipsa de despăgubire de mai mult de 2 ani, i-a facut să suporte o sarcină disproportională și excesivă, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor lor, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Prin urmare, în spina a avut loc incalcarea acestui articol.

II. Asupra pretinsei incalcari a art. 6 § 1 din Conventie

35. Reclamantii sustin o incalcare a dreptului la judecarea cauzei de către o instanță imparțială din cauza faptului că instanța - Curtea de Apel Brașov - a fost pusă în situația de a statua atât asupraapelului, cât și asupra recursului pe care acestia le-au formulat în cadrul acțiunii în constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare din 15 iulie 1997. Ei invocă în acest sens art. 6 § 1 din Convenție, care prevede urmatoarele în partile sale relevante:

"Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî (...) asupra incalcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. (...)"

36. Curtea observă că situația contestată de reclamanti este rezultatul modificării regulilor de

competenta a instantelor, aduse prin Legea nr. 219 din 6 iulie 2005. Aceasta apreciaza ca faptul ca Curtea de Apel Brasov a statuat in ceea ce priveste doua cai de atac in aceeasi procedura nu ridica probleme in sensul art. 6 § 1 din Conventie, in masura in care completele de judecata au fost diferite (Diennet impotriva Frantei, hotararea din 26 septembrie 1995, seria A nr. 325-A, p. 16, § 38; Parohia Greco-catolica Ticvaniul Mare impotriva Romaniei, (dec.), nr. 2.534/02, 24 octombrie 2006).

37. Rezulta ca acest capat de cerere este vadit neintemeiat si trebuie respins in conformitate cu art. 35 §§ 3 si 4 din Conventie.

III. Asupra aplicarii art. 41 din Conventie

38. Conform art. 41 din Conventie,

"Daca Curtea declara ca a avut loc o incalcare a Conventiei sau a protocoalelor sale si daca dreptul intern al inaltei parti contractante nu permite decat o inlaturare incompleta a consecintelor acestei incalcari, Curtea acorda partii lezate, daca este cazul, o reparatie echitabila."

A. Prejudiciu

a) Prejudiciul material

39. In ceea ce priveste prejudiciul material, reclamantii solicita, cu titlu principal, restituirea casei vandute de stat unor terți. In cazul in care statul nu o poate restitui, acestia solicita o suma echivalenta cu valoarea de piata a bunului care, conform raportului de expertiza depus la Curte, se ridica la 220.000 EUR.

40. Guvernul contesta evaluarea valorii bunului, efectuata de expertul desemnat de reclamanti. In acest sens, el subliniaza ca aceasta suma tine cont nu numai de valoarea casei vandute de stat, ci si de valoarea unui teren in suprafata de 524,48 m², aferent casei in discutie si care nu face obiectul prezentei cauze.

Conform raportului de expertiza trimis de Guvern, valoarea casei se ridica la 112.058 EUR.

41. Curtea reaminteste ca a constatat incalcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie din cauza vanzarii de catre stat a casei situate in Brasov, str. Retezat nr. 8, catre terți de buna-credinta, combinata cu lipsa totala de despagubire. Curtea mai observa ca vanzarea in discutie nu avea ca obiect terenul aferent acestui imobil.

42. Curtea apreciaza ca, in circumstantele spetei, retrocedarea casei in litigiu i-ar repune pe reclamanti, pe cat posibil, intr-o situatie echivalenta cu cea in care s-ar fi aflat daca cerintele art. 1 din Protocolul nr. 1 la Conventie nu ar fi fost incalcate.

43. În cazul în care statul parat nu procedează la aceasta retrocedare în cel mult 3 luni de la data ramanerii definitive a prezentei hotărari, Curtea hotăraste că acesta să le platească reclamantilor, cu titlu de daune materiale, o sumă care să corespunda cu valoarea actuală a casei.
44. Tinând cont de informațiile de care dispune despre prețurile de pe piața imobiliară locală și de elementele furnizate de partii, Curtea estimează valoarea comercială actuală a bunului la 120.000 EUR.
45. Prin urmare, statuând în echitate, în sensul art. 41 din Convenție, Curtea le aloca reclamantilor suma de 120.000 EUR.
- b) Prejudiciul moral
46. Reclamantii mai solicită suma de 100.000 EUR cu titlu de daune morale pentru suferința indurată de la confiscarea ilegală a bunului lor.
47. Guvernul consideră că aceasta suma este excesivă și susține că o constatare a incalcării art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție ar constitui, în sine, o reparatie suficientă a prejudiciului moral pretins.
48. Curtea consideră că evenimentele în cauză au putut să le provoace reclamantilor o stare de incertitudine și suferințe ce nu pot fi compensate prin constatarea incalcării art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Ea apreciază că suma de 4.000 EUR reprezintă o reparatie echitabilă a prejudiciului moral suferit de reclamanti.

B. Cheltuieli de judecata

49. Reclamantii nu au formulat nicio cerere în acest sens.
50. Conform jurisprudentei Curtii, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecata decât în măsură în care le-a solicitat. Prin urmare, în spina, Curtea nu le acordă reclamantilor nicio sumă în acest sens.
- C. Dobanzi moratorii
51. Curtea consideră potrivit că rata dobanzii moratorii să se bazeze pe rata dobanzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE, În unanimitate, CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capatul de cerere intemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și inadmisibilă pentru rest;
2. hotăraste că a avut loc incalcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
3. hotăraste:
  - a) că statul parat să le restituie reclamantilor casa situată în Brașov, str. Retezat nr. 8, în cel mult 3 luni de la data ramanerii definitive a prezentei hotărari conform art. 44 § 2 din Convenție;
  - b) că, în lipsa acestei restituiri, statul parat să le platească împreună reclamantilor, în același termen de 3 luni, 120.000 EUR (o sută douăzeci mii euro) cu titlu de daune materiale;

- c) ca, în orice caz, statul parat să le platească împreună reclamantilor, în același termen de 3 luni, suma de 4.000 EUR (patru mii euro) cu titlu de daune morale;
- d) ca, la sumele menționate mai sus, să se adauge orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;
- e) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea platii, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de imprumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu trei puncte procentuale;

4. respinge cererea de reparatie echitabila pentru rest.

Înțocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 7 februarie 2008, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Bostjan M. Zupancic, Santiago Quesada,
președinte grefier